

WANNEER KRIJGEN DE LOKALE GEMEENTEN HUN UITGELEENDE GELD TERUG?

Als je de laatste berichtgevingen vanuit BCC mag geloven, dan is het enige juiste antwoord “nooit”..

Historie

Even terug in de tijd. Rond 2005 werd er door de leiding van BCC een soort “cash pool” bedacht, een eigen interne bank die het ingezamelde geld ging beheren van de lokale gemeenten en individuele leden die grote bedragen gaven en onvermoeibaar vrijwilligerswerk deden voor Brunstad. Dat zou een grote spaarpot worden van alle lokale gemeenten tezamen. En daaruit zouden ze na verloop van tijd weer hun geld - inclusief - rente terugkrijgen, om hun eigen lokale bouwprojecten te kunnen financieren. Het leek een hele praktische oplossing, waarbij de lokale gemeenten voor zichzelf “spaarden” en Brunstad haar grootse bouwprojecten kon financieren. Een win-win, het ei van Columbus, iedereen blij.

Want de banken waren niet erg happig om het (stichtingsbestuur van) Brunstad grote bedragen te lenen om daarmee de toekomstige bouwproject te financieren. Want als het eenmaal af was, wie zou het gebruik ervan dan kunnen financieren? En was het beoogde businessmodel wel zo winstgevend? Nee, de banken waren huiverig en het Brunstad bestuur ving steeds bot. Een uitspraak van de BCC leiding destijds was *“als je bij een bank aanklopt met lege zakken, word je als een bedelaar weggestuurd. Maar als je veel geld hebt, ja dan wordt de rode loper voor je uitgelegd..(!)”*

Dus werd er in 2005 BCC Financial opgericht, een onderneming gericht op financiële dienstverlening en beheer, en die zou gaan fungeren als een interne bank voor BCC. Niet een echte bank, omdat daarvoor nu eenmaal vergunningen en officiële registraties nodig zijn en daarbij onder toezicht staat van de financiële autoriteiten. BCC Financial kreeg haar zetel in Cyprus, een belastingparadijs. De eigen BCC “cash pool”, een eigen interne bank dus, was een feit. En deze werd gepresenteerd aan de BCC leden, zowel tijdens de conferenties als ook in andere werk- en financiële project bijeenkomsten.

Hiermee zou Brunstad volledig onafhankelijk van officiële banken worden, zo werd gezegd. Alle bouwprojecten zouden gefinancierd worden uit “eigen middelen”, met behulp van vrijwilligerswerk, collectes, speciale acties en winsten uit eigen ondernemingen van de broeders. En dat geld stroomde, met vele miljoenen tegelijk, naar BCC Financial. Pas veel later, toen BCC Financial zijn financiële cijfers openbaar moest maken, werden er kritische vragen gesteld door de accountants en banken over het zogenaamde “convenant” waar BCC Financial, volgens haar statuten, zich aan behoorde te houden. Met name vragen over *aan wie* grote bedragen die binnenkwamen vanuit de lokale gemeenten en haar leden, weer werden uitgeleend. Want dat gebeurde, ondanks dat het convenant van BCC Financial het niet toestond uit te lenen aan privépersonen of privébedrijven. Ging dat geld wel naar Brunstad? Of ging het naar allerlei andere bestemmingen en personen die plotseling financieel het wel heel goed kregen. “Het is door Gods genade dat sommige arm zijn en anderen rijk zijn onder ons...” en “God maakt rijk...” en “dat de aardse zegen ingesloten zit in de geestelijke zegen, want dan vervullen we de wet. En de wet had ook aardse voordelen ...” waren toen gevleugelde uitspraken van de leiders tijdens de BCC conferenties. Ondertussen werden miljoenen euro’s verstrekt vanuit BCC Financial aan de BCC leiders en hun “inner circle”. (zie NRC artikel “Wat gebeurt er met het spaargeld van het Koninkrijk Gods” dd. 4 november 2016)

Ondertussen wisten de betrokken accountants en banken wel beter en de een na de andere bank nam afscheid van BCC en de aan haar gelieerde bedrijven en activiteiten. Ook accountants stelden steeds meer kritische vragen en haakten vervolgens af. (Zie artikel NRC “Gij zult werken, werken, werken dd. 28 oktober 2016). Een gerenommeerde krant in Nederland noemde BCC Financial “de persoonlijke geldmachine van bepaalde BCC leiders..” (zie NRC artikel “Wat gebeurt er met het spaargeld van het Koninkrijk Gods” dd. 4 november 2016)

Om te voorkomen dat het bestuur van BCC Financial hierover in detail verantwoording moest leggen of openheid van (financiële) zaken moest geven, blijktens het onderzoek van diezelfde krant, werd er snel weer

een nieuwe cash pool onderneming opgericht, genaamd BCC Global. Nog verder weggestopt in hetzelfde belastingparadijs, maar nu via een trustkantoor op Bermuda die als aandeelhouder optrad. (zie NRC artikel "Wat gebeurt er met het spaargeld voor het Koninkrijk Gods dd. 4 november 2016). Waardoor de regels niet zo strikt meer zijn, en externe controle van bijvoorbeeld accountants nauwelijks of niet nodig of aanwezig is. BCC Financial hevelde alle lening overeenkomsten en gelden over aan BCC Global. Daarmee waren de door de leden en lokale gemeenten ingezamelde gelden weer "veilig" en hoefde er geen openheid van zaken te worden gegeven. De toekomst zal uitwijzen of deze spaargelden inderdaad wel zo "veilig" zijn. Dat is een kwestie van tijd..

Tot zover deze korte samenvatting van het verleden. Nu weer terug naar het onderwerp van dit artikel.

(Alle hierboven genoemde feiten zijn terug te vinden in de diepgaande onderzoeken die gepubliceerd zijn in o.a. in diverse Noorse kranten in 2010-2016 en het NRC Handelsblad vanaf het najaar van 2016 en in de periode erna)

Maar wat wisten de BCC leden?

Dat de ingezamelde gelden nooit meer zouden terugvloeien naar de lokale gemeenten, ja dat was al wel heel lang duidelijk. Voor de ingewijden dan. Maar als intern en actief BCC lid, kon je die vraag uiteraard niet stellen. Want twifelen aan de broeders, de Profeten Gods, die op een berg staan en alles kunnen overzien, nee, dat was hetzelfde als jezelf buitensluiten. Dan kon je beter je biezen pakken. Alleen, of hopelijk nog samen met je familie, die daardoor anders direct het predicaat "kritisch" zouden krijgen. Maar dat er intern verschillende - zo niet vele - leden twifelden of die gelden ooit zouden terugkomen, dat was een publiek geheim. En om maar niet uit de sociale gemeenschap gestoten te worden, of daarbinnen geïsoleerd te raken, draaide men trouw de vereiste vrijwilligersuren en gaf daarnaast al het beschikbare geld dat men zelf overhield aan salaris, uitkering of bijbaantjes aan Brunstad, opgejut door de zich steeds sneller opvolgende geldinzamelingsacties onder dubieuze titels en namen. Groen, Golden Heart, Treinfeest, noem ze maar op. De ene actie was nog niet afgelopen of een nieuwe werd al weer aangekondigd. (zie o.a. diverse publicaties van BCC en CGN op hun eigen websites, sociale media en YouTube)

De grote vraag is; "Waar is al dat spaargeld dan gebleven..?"

Het antwoord is waarschijnlijk; het is weg. Opgebruikt. Besteed. Weg. Of in het beste geval uitgeleend. Maar dan veelal ongedekt, en zelfs afgeschreven. Voor miljoenen euro's. Zoals bleek uit gepubliceerde onderzoeken van de eerdergenoemde krant. (Zie NRC artikel "Wat gebeurt er met het spaargeld van het Koninkrijk Gods " dd. 4 november 2016) En als dit door BCC geïntroduceerde piramide-achtig model niet blijvend werd gevoed met nieuw geld, steeds maar weer onvermoeibaar bijeengebracht door de lokale gemeenten en gemeentelieden door (nieuwe) acties, feesten, giften en vrijwilligerswerk, dan zou het financiële bouwwerk uiteenvallen. Want de eerder ingezamelde gelden waren allang opgebruikt. Er was al lang geen "cash pool" meer. Ja misschien nog wel in naam, maar die was al lang leeg en die bleef leeg. Want de ingezamelde gelden stroomden er net zo hard weer uit als ze binnenkwamen. Want de "spaargelden" van de lokale gemeenten waren en werden steeds volledig opgebruikt.

Of die gelden allemaal aan de bouwprojecten op Brunstad werden besteed, of ook aan andere (privé en commerciële) doelen werd uitgegeven, blijft (nog even) een goed bewaard geheim. Want wie had nu *echt* het totaaloverzicht van de bouwkosten op Brunstad, de betalingen vanuit de leden voor de (verlenging van het gebruik van de) appartementen en huisjes en alle inkomsten uit vrijwilligerswerk, collectes, feesten en acties? Dat was alleen maar bekend bij een hele kleine groep mensen rondom de BCC-leiders, de zogenaamde "inner circle". En *die* werden plotseling wel heel bijzonder "door God gezegend" met vele en grote aardse bezittingen en geldmiddelen. (zie NRC artikel "Wat gebeurt er met het spaargeld voor het koninkrijk Gods dd. 4 november 2016)

Wat zit er dan nu nog in de "Cash Pool"?

Wat er dus - waarschijnlijk - alleen nog in de "cash pool" zit, zijn talloze waardeloze en ongedekte lening overeenkomsten tussen BCC Financial, nu dus overgenomen door BCC Global, en de individuele lokale gemeenten. De lokale gemeenten kunnen hun spaargeld nergens meer verhalen. Of ze moeten het proberen bij die schimmige trust in Bermuda, die een aantal zetbazen als directeur heeft. Nee, deze spaargelden bestaan waarschijnlijk alleen nog maar op papier. Er zal dus in elk geval - nadat Brunstad 2020 klaar zou zijn - nog jaren

doorgewerkt moeten worden, nieuwe acties moeten worden gehouden, nog jaren giften moeten worden gegeven, om het "eigen spaargeld" van de afgelopen 10-15 jaar weer "terug te verdienen".

En daarmee is het financiële risico voor de lokale gemeenten nog steeds niet geweken. Want, wat als zij hun eigen lokale bezittingen als dekking of onderpand voor Brunstad hebben moeten geven? Want het beleid van BCC was en is om zoveel mogelijk lokale conferentiecentra juridisch en financieel aan Brunstad te verbinden. En deze daardoor 'financieel te consolideren' en daarmee tevens te controleren. Men heeft dit beleid de afgelopen jaren met voortvarendheid doorgevoerd. (zie hiervoor diverse BCC publicaties op haar eigen website) Of dat zij misschien de aan BCC Financial of Global verstrekte leningen op hun balans hebben staan als een "bedrijfsmiddel" of bezit,? En als die leningen uiteindelijk blijken oninbaar te zijn? Wat betekent dit dan voor de eigen financiële positie van de lokale gemeenten?

Het heden, anno 2020

En dan, als klap op de vuurpijl, komen er in januari 2020 diverse berichtgevingen, naar buiten gebracht door verschillende Noorse media en bevestigd via de officiële kanalen van BCC, dat Brunstad verkocht of overgedragen gaat worden aan Oslo Convention Center (OCC), de commerciële arm van het Brunstad bestuur. (de Noorse naam is *Brunstad Stiftelsen*). En dat OCC volledig losgekoppeld wordt van BCC en het Brunstad bestuur. (zie artikel in *Sandefjord Blad "Stian (45) -leder OCC på reisen mot utavhengighet" d.d. 21 januari 2020*). Omdat er anders veel externe huurders van de faciliteiten die op Brunstad zijn gebouwd zouden afhaken. Nogmaals, terwijl deze faciliteiten *volledig* met de (spaar) gelden van de BCC leden zijn gefinancierd, bijeengebracht door jarenlang vrijwilligerswerk, giften en acties. En daarbij wordt publiekelijk een garantie gegeven "dat niets van de opbrengsten, toekomstige winsten of financieel overschotten vanuit OCC naar BCC zal vloeien..(!) (letterlijk citaat; zie diverse publicaties en interviews door BCC van diverse Noorse media in januari 2020)

Terwijl er volgens het OCC bestuur leningsafspraken lopen met de lokale gemeenten gedurende de komende 50(!) jaar. Maar dat deze gemeenten al hun leningen terugbetaald krijgen voor 2027. (zie artikel in *Sandefjord Blad "Stian (45) -leder OCC på reisen mot utavhengighet" d.d. 21 januari 2020*) In deze bovengenoemde publicaties en interviews spreken (vertegenwoordigers van) het BCC bestuur en het OCC bestuur elkaar regelmatig tegen en geven tegenstrijdige informatie naar de buitenwereld.

De vraag is; wat zijn nu de echte feiten? En wat zijn de echte plannen voor de toekomst? Op welke wijze worden de lokale gemeenten dan terugbetaald? Van welke gelden of verdiensten? Vanuit OCC? Maar die draaien toch alleen maar verlies? En als ze winst gaan maken in de toekomst, wordt dit weer geherinvesteerd in de faciliteiten op Brunstad. Zie uitspraken door het OCC bestuur in het bovengenoemde artikel. En in een ander artikel wordt er gesproken dat eventuele toekomstige winsten ten goede zullen komen aan "een algemeen doel in de lokale samenleving". Of zijn deze uitspraken alleen maar voor de bühne? Om de kritische buitenwereld gerust te stellen.

Hiermee lijkt de cirkel van misleiding en desinformatie, (of heet dit gewoon oplichting?) compleet. De lokale gemeenten hebben al hun "spaargelden" uitgeleend, onder de voorwaarde dat dit geld, inclusief rente, weer terug zou komen. Hoe dan? Er worden in de komende jaren nog forse verliezen geleden binnen OCC. BCC is de grootste klant, die gewoon commerciële huurprijzen betaalt voor het gebruik van Brunstad. En daarnaast nog met forse bedragen mag bijpassen, als er desondanks nog steeds verliezen worden geleden, zoals het nu al vele jaren het geval is. (zie artikel in *Sandefjord Blad "Stian (45) -leder OCC på reisen mot utavhengighet" d.d. 21 januari 2020*)

"Het Nieuwe Jeruzalem" van BCC.

Brunstad, het "Nieuwe Jeruzalem" zoals BCC het intern altijd heeft genoemd, of VBS (Verdens Beste Sted in het Noors), vertaald betekent dit; "De beste plek op aarde", wordt nu verkanseld ten behoeve van de commerciële belangen waarbij er altijd geldhonger heerst. En de leden mogen dit dan (blijven) betalen en in ruil hun "Jeruzalem" weer terug huren tegen marktconforme prijzen. (zie publicaties diverse Noorse media in januari 2020) En hun eigen conferenties moeten wijken als belangrijke commerciële klanten eisen dat zij Brunstad kunnen huren op de door hen gewenste data. BCC wordt zo dus een tweederangs klant, eigenlijk gewoon een huurder, van hun eigen Jeruzalem waar ze al die jaren zo hard voor gezwogen en geofferd hebben. (zie artikel in *Sandefjord Blad "Stian (45) -leder OCC på reisen mot utavhengighet" d.d. 21 januari 2020*)

En dan denk je, dit is al heel erg. Dit is zo verschrikkelijk zuur en onvoorstelbaar verdrietig. Arme BCC leden. Het is ongelooflijk dat dit bestaat en geaccepteerd wordt door hen. Dan *moet* je toch wel gehersenspoeld zijn? Want een normaal en gezond denkend mens zou dit nooit accepteren, en al lang afgehaakt zijn. Maar het kan blijkbaar nog erger, nog brutaler, nog leugenachtiger en misleidend, en nog meer getuigen van diepe minachting voor de oprechte hardwerkende leden, die door macht en geldbeluste leiders worden meegesleurd in hun eigen ondergang. En ze kunnen dit amper geloven en durven niet uit deze trein (wat een bizarre vergelijking..) te springen, die met grote snelheid de afgrond in denderd.

Want het gaat verder, veel verder..

Dat het nog erger kan, blijkt uit de recente berichtgeving van 29 september 2019, gepubliceerd op nota bene de eigen website van BCC. Daarin wordt vermeld dat een grote bank, zonder vooraankondiging, een grote financieringsfaciliteit heeft teruggetrokken. En dat daarom het dringende advies is van het Brunstad bestuur aan BCC als "grootste klant van OCC", om een zogenaamd "reserveringsfonds" aan te leggen om de toekomstige verliezen van hun verhuurder OCC te dekken (*letterlijk citaat; ref. BCC website dd. 29 september 2019*). OCC kan haar eigen verliezen niet dekken, de banken hebben een belangrijke en grote financiering van ongeveer NOK 400 miljoen plotseling teruggetrokken. Dat dit helemaal niet zo verwonderlijk is en *waarom* de bank deze financiering heeft ingetrokken, lijkt wel te liggen in het feit dat accountants en banken blijkbaar concluderen dat het verdienmodel op Brunstad te grote risico's met zich mee brengt, en daar op tijd wensen uit te stappen. Voordat het misschien echt fout gaat.

Want als de leden en de lokale gemeenten op een dag stoppen met hun bijdragen te geven, of zelfs alleen al die bijdragen halveren, dan zijn de consequenties voor Brunstad niet te overzien. Het bestuur van BCC begrijpt dit terdege en grijpt naar noodmaatregelen; de leden mogen nog dieper in de buidel tasten en nog harder werken in de komende jaren. Maar in de interne communicatie naar de leden stelt het bestuur doodleuk dat "het onbegrijpelijk is dat de bank(en) de financiering(en) zonder enige vooraankondiging terugtrekken waar ze jaren voor betaald hebben". En dat daardoor het Brunstad bestuur "geen economische buffer meer heeft". (*zie publicatie BCC website dd. 29 september 2019*). Ze moeten dit wel zo brengen uiteraard. En de leden denken nog steeds dat er nog steeds een forse pot met hun spaargeld staat. Hoe kun je zo misleid worden..

OCC, als zelfstandig bedrijf en volledig los van BCC, wordt eigenaar van Brunstad

Terug naar OCC die, volgens de berichtgeving, alle eigendom van de Brunstad faciliteiten voor een appel en een ei gaat verkrijgen. OCC, waaraan BCC commerciële huurprijzen zal gaan betalen voor het gebruik van de faciliteiten die de BCC leden zelf met bloed, zweet en tranen hebben gebouwd en gefinancierd, en vervolgens middels een pennenstreek het eigendom ervan in een oogwenk kwijtraken. Hoe zit het dan met de vooruitbetaalde gebruikersrechten van de appartementen en huisjes op Brunstad door de vele BCC leden? Hebben zij nu een vakantiehuisje of appartement op een commercieel gerund conferentieoord, door externe partijen en waarbij elke vorm van entertainment, show en activiteit welkom is, zoals popconcerten, poker wedstrijden en zelfs gay pride, als het maar geld in het laatje brengt? Is dat het Nieuwe Jeruzalem dat geborgenheid, bescherming en veiligheid en moest bieden aan de BCC leden, aan hun kinderen en hun nageslacht, ver weg van de verlokkingen van de buitenwereld? Dit proces is al jaren geleden ingezet en neemt steeds meer de controle, boven de interne belangen, doelstelling en waarden waarvoor Brunstad eens was aangekocht in de 50-er jaren en daarna steeds verder uitgebouwd werd om de interne gemeenschap te faciliteren en te dienen. Hier is anno 2020 bitter weinig van over.

De bruidsschat voor OCC; het Reserveringsfonds

De "instructie" van het Brunstad bestuur aan BCC, om voor OCC, dat volgens de door BCC zelf gepubliceerde berichten binnen 2 jaar los van BCC komt te staan, en waar geen cent van eventuele toekomstige winsten terug mag vloeien naar BCC, een *reserveringsfonds* moet gaan aanleggen om eventuele *verliezen* binnen OCC in de komende 5-10 jaar op te vangen, is wel heel bizar en lijkt het bewijs van ultieme oplichting en misleiding. Dat dit nog geslikt wordt en de leiders blindelings in hun koers worden gevolgd, lijkt een sterke aanwijzing te zijn dat de BCC leden gehersenspoeld zijn en het contact met, en het besef van de realiteit volledig kwijt zijn.

Gebruikmakend van een eenvoudige rekensom lijkt het erop dat BCC vanuit dat reserveringsfonds meer dan 100 miljoen euro moet gaan ophoesten. Reken maar mee; een totaal van 20.000 min of meer betalende leden, sommige 1/4, 1/2, 1 of bij goed verdienenden zelfs 1.5-2 Davidszuilen per persoon. Het richtbedrag dat

genoemd wordt in het BCC-artikel is NOK 30.000 per persoon per jaar. Dat is ongeveer 3000 euro. Er werd gesteld dat "het ook meer mocht zijn.." (*letterlijk citaat*). Laten we zeggen dat van die 20.000 leden er 12.000 leden een *extra* 3000 euro per jaar binnen brengen ten behoeve van het reserveringsfonds. *Extra* dus, bovenop de normale inzamelingen, acties, vrijwilligerswerk en giften. Dat betekent in 3 jaar 108 miljoen euro. Meer dan honderd miljoen! Om de verliezen van OCC te dekken..

Waarschijnlijk zal er door allerlei extra acties zelfs nog meer binnen geharkt worden. En wie garandeert dat dit na 3 jaar stopt? In het bewuste artikel van september wordt zelfs gesproken van 5 jaar. Dat zou nodig zijn om "eventuele tegenvallers op te vangen". Daarmee zou over 5 jaar het bedrag in het reserveringsfonds zelfs 180 miljoen euro kunnen zijn. Dit lijkt de bruidsschat te zijn die OCC achterna gegooid wordt. Na alle eigendommen op Brunstad -om niet- gekregen te hebben waar al die jaren zo hard door de BCC leden voor gewerkt is. Waar toekomstige winsten uit de verdiensten niet terug mogen vloeien naar BCC, maar volgens het BCC-bestuur in een onlangs gepubliceerd artikel dan "ten goede komen aan een algemeen doel". Dit reservefonds lijkt sterk op een variant op de zogenaamde "cash pool" die bedoeld was om de lokale gemeenten te laten sparen voor hun eigen zalen en faciliteiten. Ook dit geld lijkt verdwenen ten behoeve van de commerciële belangen van het BCC bestuur. Hetzelfde lijkt te gaan gebeuren met dit zogenaamde "reservefonds".

Nu wordt er openlijk gesteld dat zo'n mega bedrag nodig is om OCC, dus Brunstad als conferentiecentrum dat BCC weer terug mag huren, financieel overeind te houden. En dus niet failliet te laten gaan, als ze niet kunnen rekenen op hulp van de BCC leden en de lokale gemeenten. Want failliet gaat het, als dit reserveringsfonds er niet komt.

Is er toekomst voor OCC en Brunstad zonder de hulp van BCC?

Het antwoord hierop lijkt hoogstwaarschijnlijk "nee". Er is geen enkel vooruitzicht dat het commerciële Brunstad zichzelf kan bedruipen. Het is veel te groot gebouwd. Veel groter en uitgebreider dan de eigen interne gebruikersbehoefte van BCC. Het heeft dus grote klanten nodig. En BCC is, tot nu toe, de enige *echte* grote klant. Als die wegvalt, dan valt het hele financiële bouwwerk in elkaar en is Brunstad failliet. Samen met waarschijnlijk een hele rits daaraan gelieerde BCC-ondernemingen. En daarmee is al de eventuele dekking - als deze er al was - van het spaargeld van de lokale gemeenten ook weg. Want hoe kan een failliete boedel nu ooit al die leningen terugbetalen aan de gemeenten. Met een totale waarde van meer dan 350 miljoen euro! En over een aantal jaren dus zeker 450 miljoen, wanneer het reserveringsfonds is gevuld door de BCC leden.

Zoals in het begin van dit artikel is gesteld, het *nu al* duidelijk dat dit spaargeld *nooit* meer terugkomt. Want er zullen geen opbrengsten uit de externe verhuur van Brunstad mogen terugvloeien naar BCC, dus naar de lokale gemeenten. Hun zuurverdiende spaargeld is hiermee definitief weg.

De lokale gemeenten blijven achter zonder hun spaargeld en met een lege kas

En daarboven op, naast het vullen van dit reserveringsfonds voor OCC, moeten de lokale gemeenten nog beginnen om hun *eigen* fondsen weer opnieuw op te bouwen. Om hun eigen bouwprojecten en faciliteiten te financieren. Want het geld uit de zogenaamde "cash pool", de gezamenlijke spaarpot van alle gemeenten samen, komt - nu officieel bevestigd en erkend door het bestuur van BCC - niet meer terug. Sterker nog, er moet nog eens 100-180 miljoen *meer* komen. Hoeveel keer hebben zij nu ondertussen "hun Brunstad" misschien al betaald? Twee keer? Misschien straks wel drie keer in de komende 5 jaar? Hoeveel tientallen miljoenen zijn er "weggevloeid" en gebruikt voor andere bestemmingen? Dat zou een interessante rekensom zijn.

Of is deze conclusie onjuist en zijn deze miljoenen nog steeds *wel* aanwezig in de Cash Pool en beschikbaar voor de terugbetaling aan de lokale gemeenten? Maar waarom moeten er dan er tientallen miljoenen bij in de komende jaren? Brunstad is dan al afgebouwd en er is geen bouwfinanciering meer nodig. Waarom kan er geen (deel van) de beschikbare gelden uit de Cash Pool worden gebruikt hiervoor? Of worden er misschien dan snel, wanneer de druk heel groot wordt om financiële openheid van zaken te geven naar aanleiding van toekomstige media publicaties, gelden "teruggeboekt" vanuit de persoonlijke vermogens van bepaalde personen binnen de top van BCC naar de Cash Pool, en daarmee trachtend alle mogelijke aanklachten van zelfverrijking te weerspreken? Maar volgens een globale berekening mist er tenminste 100 mio euro, meer dan 1 miljard NOK! Wie heeft het financiële totaalplaatje? Dit zou een zeer legitieme vraag zijn aan het Brunstad

bestuur. Omdat het antwoord daarop nog steeds zeer onduidelijk is en openheid hierover volledig ontbreekt. Daarover misschien later meer, in een volgend artikel.

Hoe heeft dit zo kunnen gebeuren?

Arme leden. Hun ogen willen blijkbaar maar niet opengaan. Ze blijven blind hun 'onfeilbare' leiders volgen. Gebaseerd op (volledig geloof in) gehoorzaamheid. En een streng regime voor diegenen die ongehoorzaam zijn en kritische vragen durven te stellen. Terwijl de BCC-leiding extern in de pers het ene na het andere artikel publiceert hoeveel vrijheid en tolerantie er is binnen BCC en OCC. En acceptatie voor "andersdenkenden". Dat moeten de leden intern binnen BCC eens uitproberen. Dan liggen ze er zo uit. En worden geïsoleerd en gebrandmerkt.

De oorzaak lijkt te liggen in het feit dat de leden hun eigen verbinding met het Hoofd kwijt zijn en dat deze vervangen is door een verbinding met de leiders en absolute geloof in hun onfeilbaarheid. En de Geest hebben ze ook niet meer (nodig). De broeders leggen namelijk wel uit wat de Geest tot de gemeente te zeggen heeft. En daarmee worden ze perfect meegenomen in een van de ernstigste geestelijke en sociale misleiding en absolute waanzin van de afgelopen decennia.

De verantwoording van de leiders

Het heeft er alle schijn van dat de huidige leiders binnen BCC, naast het verkwanselen van de geestelijke principes, verkondiging en sociale waarden die deze christelijke gemeenschap eerst zo kenmerkte, nu gedwongen worden hun "nieuwe Jeruzalem" te verkopen, of beter gezegd "op te offeren", in ruil voor het beschermen en het in stand houden van hun eigen business verdiensten, - voor zolang dit nog duurt. Want deze (veelal persoonlijke) verdiensten zijn, blijkens eerdere media publicaties in diverse kranten, intensief verweven met de algemene BCC financiën en activiteiten. (zie NRC artikel "How the leaders of the sectarian Smith's Friends enrich themselves" dd. 5 november 2016)

Of kan er een andere, legitieme en logische uitleg zijn voor deze recent aangekondigde nieuwe plannen? Brunstad Christian Church is verworden tot Brunstad Commercial Church. Met directeuren, business managers en werknemers aangevuld door een leger van "vrijwillige slaven" die winst najagen, in plaats van broeders, zusters, voorgangers en oudsten die de gemeente en elkaar dienen op basis van de geestelijke grondslag en waarden die J.O. Smith eens lang geleden heeft gelegd.

Het einde? Of is er nog een nieuw begin mogelijk?

Deze gemeente, in haar huidige vorm en ontwikkeling, is gedoemd ten onder te gaan als ze op dit pad blijven voortgaan. Het teken is aan de wand. Al jaren. En de gebeurtenissen volgen elkaar nu in een snel tempo op. Laten we oprecht hopen dat het nog niet te laat is. En dat de leiding van BCC de moed heeft om het tij te keren. En een nieuwe weg inslaan om de waarden en grondbeginselen terug te vinden, en daar de fundamenten van de geloofsgemeenschap weer op gaan bouwen. In plaats van vertrouwen in de belangen in een groot zakelijk imperium met een voortdurend winstbejag, als voorwaarde om een christelijke geloofsgemeenschap tot groei en bloei te laten komen. Christendom en zakelijk winstbejag laat zich niet verenigen. De bijbel is daar heel duidelijk over. Je hoeft niet veel geld te hebben om als oprechte christen te leven. "You can save the world, even if you are broke.." Laat dat het motto mogen worden van BCC in de toekomst!

Anders eindigt dit alles, na meer dan 100 jaar historie, als een intens verdrietig verhaal, waardoor mogelijk vele oprechte mensen meegesleept zullen worden in de val van hun geloofsgemeenschap en hen ontredderd achterlaten. En zelfs hun geloof als christen aan het wankelen kan brengen.

15 Februari 2020